

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
ZAGREB

75 Pž-3861/2018-4

40 ref
TRGOVAČKI SUD
U ZAGREBU
PRIMLJENO

31-10-2018
poštom — neposredno
priloga
pristojba

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Zubović, predsjednice vijeća, Nevenke Marković, sutkinje izvjestiteljice i Dubravke Matas, članice vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom VIADUKT d.d. u stečaju, OIB 74794390096, Zagreb, Kranjčevićeva 2, odlučujući o žalbi vjerovnika MIRE ANČIĆA, OIB 91094893352, Zagreb, Vladimira Nazora 42, kojeg zastupa punomoćnik mr. sc. Ivica Pezo, odvjetnik u Zagrebu, Vrbani 4, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1181/2017 od 22. veljače 2018., u sjednici vijeća održanoj 23. kolovoza 2018.

riješio je

Odbija se žalba Mire Ančića kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1181/2017 od 22. veljače 2018.

Obrazloženje

Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1181/2017 od 22. veljače 2018. odbačena je kao nepravovremena prijava tražbine vjerovnika Mire Ančića iz Zagreba u iznosu od 138.260,24 kn podnesena stečajnom upravitelju 17. siječnja 2018.

Iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi da je sud prijavu tražbine vjerovnika Mire Ančića odbacio kao nepravovremenu primjenom odredbe članka 257. stavka 6. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; dalje: SZ), budući da je prijava tražbine podnesena 17. siječnja 2018., a rješenje o otvaranju stečajnog postupka nad dužnikom objavljeno je na e-Oglasna ploča suda 2. listopada 2017.

Protiv označenog rješenja žalbu je podnio vjerovnik Miro Ančić iz Zagreba zbog bitne povrede odredaba procesnog prava, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava s prijedlogom da ovaj sud preinači pobijano rješenje i prizna vjerovnikovu tražbinu u iznosu od 138.260,24 kn, odnosno rješenje ukine i predmet vrati na ponovan postupak. U žalbi navodi da njegovo potraživanje proizlazi iz radnog odnosa i da se zasniva na sudskoj nagodbi, poslovni broj Pr-2443/16 od 9. siječnja 2017. Tvrdi da je prijavio tražbinu u iznosu od 138.260,24 kn budući da je stečajni upravitelj u tablici prijavljenih tražbina naveo da žaliteljeva dospjela tražbina iznosi 604.238,86 kn, umjesto 742.499,10 kn. Smatra da je stečajni upravitelj znao za predmetu ovršnu ispravu, ali po njoj

nije u cijelosti postupio, a što je trebao, posebno imajući u vidu presudu Europskog suda za ljudska prava u predmetu Ismeta Bačić protiv Hrvatske od 19. lipnja 2008.

U odgovoru na žalbu stečajni upravitelj navodi kako je sam žalitelj prijavio tražbinu u iznosu od 604.238,86 kn, a stečajni upravitelj nije imao saznanja o izvansudskoj nagodbi u kojoj je žalitelju priznata tražbina u iznosu od 890.998,92 kn pa kako je žalitelj prijavio tražbinu u iznosu od 604.238,86 kn tu tražbinu mu je stečajni upravitelj i priznao. Predlaže da ovaj sud odbije žalbu kao neosnovanu i potvrdi prvostupanjsko rješenje.

Žalba nije osnovana.

Ispitavši pobijano rješenje u smislu odredbe članka 365. stavka 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13 i 89/14; dalje: ZPP) u vezi s odredbom članka 10. SZ-a u granicama razloga navedenih u žalbi pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je prvostupanjsko rješenje pravilno i osnovano na zakonu.

Iz stanja spisa proizlazi da je stečajni postupak nad dužnikom otvoren rješenjem prvostupanjskog suda poslovni broj St-1181/2017 od 2. listopada 2017. koje je objavljeno na e-Oglasna ploča suda 2. listopada 2017.

Prema odredbi članka 129. stavka 1. SZ-a rješenje o otvaranju stečajnog postupka osobito sadrži poziv vjerovnicima da stečajnom upravitelju u roku od 60 dana od dana objave toga rješenja u skladu s pravilima ovoga Zakona o prijavi tražbina prijave svoje tražbine. Rok za prijavu tražbine bio je 8. prosinca 2017.

Pravila prijave tražbina stečajnih vjerovnika uređena su odredbom članka 257. SZ-a tako da je opće pravilo da stečajni vjerovnici osobno podnose prijavu tražbine i u prijepisu prilažu isprave iz kojih tražbina proizlazi, odnosno kojima se dokazuje (stavak 1. i 2. članka 257. SZ-a). Ako stečajni vjerovnik ne prijavi tražbinu u navedenom zakonskom roku, njegova prijava tražbine se odbacuje (stavak 6. članka 257. SZ-a). Međutim, pravilo osobnog prijavljivanja tražbine kao stečajnog vjerovnika ima iznimku kada se radi o tražbini iz radnog odnosa, odnosno tražbini radnika i prijašnjih dužnikovih radnika. Tako iz odredbe članka 257. stavka 4. SZ-a proizlazi da ako radnik ili prijašnji dužnikov radnik nije prijavio tražbinu, smatrat će se da je tražbinu prijavio u skladu s popisom iz stavka 3. ovoga članka, a stavak 3. propisuje da je stečajni upravitelj dužan sastaviti popis svih tražbina radnika i prijašnjih dužnikovih radnika dospjelih do otvaranja stečajnoga postupka koje je obvezan iskazati u bruto iznosu i neto iznosu i predložiti na potpis prijavu njihovih tražbina u dva primjerka.

Dakle, iz navedenih odredbi proizlazi da ako radnik ili prijašnji dužnikov radnik ne prijavi tražbinu u zakonskom roku ne bi se trebalo smatrati da nije prijavio tražbinu, jer je obveza stečajnog upravitelja sastaviti popis tražbina radnika i prijašnjih dužnikovih radnika dospjelih do otvaranja stečajnog postupka.

U konkretnom slučaju ne radi se o situaciji u kojoj radnik nije prijavio tražbinu u zakonskom roku da bi se trebalo smatrati da je prijavio tražbinu onako kako je u svom popisu naveo stečajni upravitelj.

Iz stanja spisa proizlazi da je žalitelj na Obrascu 18., 29. listopada 2017. prijavio tražbinu u iznosu od 604.238,86 kn koja se zasniva na sudskoj nagodbi radi isplate plaće Općinskog radnog suda u Zagrebu poslovni broj Pr-2443/16 od 9. siječnja 2017. Iz sudske nagodbe razvidno je da su se žalitelj i dužnik nagodili da će dužnik žalitelju platiti iznos od 890.998,93 kn i to u šest mjesečnih rata, time da prva rata dospijeva 25. siječnja 2017., a svaka iduća do 25. u narednom mjesecu zaključno s lipnjem 2017. Stečajni upravitelj sastavio je prijavu tražbine za žalitelja u iznosu od 41.660,14 kn, s time da se navodi kako je za isplatu ostao iznos od 34.834,04 kn. Ispitno ročište održano je 9. siječnja 2018. na kojem je bio prisutan žalitelj, a stečajni upravitelj je u prvom višem isplatnom redu priznao tražbinu žalitelju pod rednim brojem 22. u iznosu od 46.006,54 kn i pod rednim brojem 23. u iznosu od 604.238,86 kn. Rješenjem prvostupanjskog suda poslovni broj St-1181/17 od 10. siječnja 2018. žalitelju je u prvom višem isplatnom redu utvrđena tražbina u iznosu od 46.006,54 kn i u iznosu od 604.238,86 kn. Žalitelj je nakon ispitnog ročišta, 17. siječnja 2018. podnio novu prijavu tražbine u iznosu od 138.260,24 kn koja se zasniva na sudskoj nagodbi Općinskog radnog suda u Zagrebu, poslovni broj Pr-2443/16 od 9. siječnja 2017.

Dakle, žalitelj je, unatoč tome što mu ovršna isprava glasi na iznos od 890.998,93 kn, sam prijavio tražbinu zasnovanu na toj ovršnoj ispravi u smanjenom iznosu od 604.238,86 kn pa se ne može osnovano pozivati na presudu Europskog suda za ljudska prava u predmetu *Ismeta Bačić protiv Hrvatske* od 19. lipnja 2008. (zahtjev broj 43595/06) s obzirom na to da se u ovom predmetu ne radi o istoj pravnoj niti činjeničnoj osnovi koja bi zahtijevala istovjetno odlučivanje.

Naime, *Ismeta Bačić* bila je djelatnica stečajnog dužnika Poljoprivredni kombinat *Zelina d.d.* u stečaju, koja je prije otvaranja stečajnog postupka pokrenula parnicu radi isplate pred nadležnim Općinskim sudom. S obzirom na to kako je dužnost stečajnog upravitelja da, za radnike i bivše radnike stečajnog dužnika sačini prijavu tražbine koju im treba predložiti na potpis (članak 173. stavak 2. Stečajnog zakona, „Narodne novine“ broj: 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 82/06, 116/10, 25/12 i 133/12), a stečajni upravitelj to nije učinio u odnosu na *Ismetu Bačić*, u tom je predmetu utvrđena podijeljena odgovornost za odbačaj prijave.

Europski sud za ljudska prava u svojoj odluci podijeljenu odgovornost obrazlaže riječima, cit.: „Međutim, prema mišljenju Suda, ako prema domaćem pravu postoji takva situacija podijeljene odgovornosti, kao što se čini da je riječ u ovome predmetu, nametanje obveze prijave tražbine u stečajnom postupku isključivo podnositeljici zahtjeva, u situaciji kad je ona već pokrenula građanski postupak protiv stečajnog dužnika, predstavljalo bi nerazmjernan teret. U vezi s time, Sud naglašava da je stečajna upraviteljica trebala znati za građanski postupak financijske naravi što ga je podnositeljica zahtjeva prethodno pokrenula protiv stečajnoga dužnika. Sud je svjestan toga da mogu postojati različiti stavovi o posljedicama propusta stečajne upraviteljice koji su bili predmet razmatranja u prethodnome tekstu. S druge je strane svjestan i toga da je podnositeljica zahtjeva mogla i da je bila obvezna prijaviti svoju tražbinu u stečajnom postupku bez obzira na propust stečajne upraviteljice. Međutim, u odlukama domaćih sudova nije se uzelo u obzir pitanje podijeljene

odgovornosti, kao ni dužnosti stečajne upraviteljice, već su se sudovi ograničili na tvrdnju da podnositeljica zahtjeva nije poštivala propisani rok.“

Dakle, u predmetu Ismete Bačić radilo se ne samo o propustu tužiteljice da prijavi tražbinu, već i o propustu stečajnog upravitelja da postupi u skladu sa svojim dužnostima te stoga i o podijeljenoj odgovornosti za štetu, što ovdje nije slučaj.

Žalitelj u ovom postupku je vjerovnik – radnik koji je samostalno podnio prijavu tražbine zasnovanu na ovršnoj ispravi (sudskoj nagodbi) u kojoj prijavi tražbine prijavljuje tražbinu u manjem iznosu od iznosa na koji ovršna isprava glasi pa se ne može pozivati na podijeljenu odgovornost za štetu u smislu navedene presude Europskog suda za ljudska prava. Osim toga, treba navesti da obveza stečajnog upravitelja da sastavi popis svih tražbina radnika i prijašnjih dužnikovih radnika, ne znači da radnici i prijašnji dužnikovi radnici nisu ovlašteni sami podnijeti prijave svojih tražbina, već upravo suprotno proizlazi iz odredbe članka 257. stavka 4. SZ-a. Smisao ove obveze stečajnog upravitelja (sastavljanja popisa i prijava tražbina) je olakšati položaj radnika i prijašnjih dužnikovih radnika u stečajnom postupku, što ne znači da radnici i prijašnji dužnikovi radnici moraju prihvatiti popis i prijave tražbina koje je sastavio stečajni upravitelj, već mogu podnijeti i sami prijavu svoje tražbine (koja može biti identična po osnovi i visini, ali može biti i različita). Samo u slučaju kada radnik ili prijašnji dužnikov radnik nije sam prijavio svoju tražbinu, smatrat će se da je tražbinu prijavio u skladu s popisom koji je sastavio stečajni upravitelj.

Slijedom navedenog, valjalo je odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsko rješenje primjenom odredbe članka 380. točke 2. ZPP-a u vezi s odredbom članka 10. SZ-a.

Zagreb, 23. kolovoza 2018.

Predsjednica vijeća
Boravka Zubović, v. r.

Zastupnik pravka – ovlašteni službenik
Rankica Curman